

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

16. marts 2010

Besvarelse af L 100 – spørgsmål 5 stillet af Erhvervsudvalget den 10. februar 2010 efter ønske fra Niels Sindal (S) og Karsten Hønge (SF).

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 5:

Hvorledes sikres det, at de søfarende får tilfredsstillende løn og ansættelsesvilkår, hvis der gives fri adgang for private forhyrings- og formidlingstjenster?

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

De gældende lovbestemmelser om forhyring af søfarende er fra 1937. De stammer fra en ILO-konvention fra 1920, som Danmark har ratificeret. Konventionens bestemmelser blev moderniseret i 1996 og er medtaget i ILO-konventionen om søfarendes arbejdsforhold fra 2006. Der blev ved den lejlighed taget hensyn til, hvorledes de søfarendes rettigheder kan tilgodeses på en tilfredsstillende måde. Disse bestemmelser blev accepteret af både de internationale repræsentanter for de søfarende og for rederierne i forbindelse med konventionens vedtagelse.

De nuværende danske forhyringsregler regulerer kun forhyring af søfarende i Danmark, mens forhyring til danske skibe uden for dansk område i dag er ureguleret og således kan ske frit.

Lovforslaget tager højde for de to forskellige ”slags” forhyring. Den ene, hvor den søfarende forhyres gennem et privat kontor i Danmark, og den anden, hvor der til et dansk skib ansættes søfarende fra et privat kontor i udlandet.

Hvad angår forhyringsvirksomhed, der udøves i Danmark, fremgår det af lovforslaget vedrørende sømandslovens § 8 a, stk. 1, at hvis der etableres private forhyrings- og formidlingstjenester for søfarende, kan de kun drives i Danmark, hvis de er certificerede hertil af Søfartsstyrelsen. Et sådant certifikat vil kun blive udstedt til virksomheder, som lever op til konventionens beskyttelsesregler og de danske krav.

Ligeledes fremgår det af forslaget vedrørende lovens § 8 c, at hvis danske skibe benytter sig af udenlandske private forhyrings- og formidlingstjenester i lande, der har ratificeret en af de to ILO-konventioner fra enten 1996 eller 2006, skal rederen som hovedregel sikre, at de pågældende tjenester er certificerede af det pågældende land.

Hvis tjenesten er etableret i en stat, der ikke har ratificeret nogen af konventionerne, har rederen efter forslaget vedrørende lovens § 8 c, stk. 2, pligt til at indhente den nødvendige dokumentation for, at forhyringstjenesten opfylder konventionens krav til forhyrings- og formidlingstjenester.

Rederen kan dog også efter lovforslaget indhente Søfartsstyrelsens godkendelse til at anvende specifikke private forhyrings- og formidlingstjenester for søfarende i de pågældende lande. En sådan godkendelse vil forudsætte, at konventionens beskyttelsesregler overholdes, så den søfarende er sikret bedst muligt.